

her i Tinget. Der er for saa vidt ikke Grund til at komme ind paa nogen Forhandling af de enkelte reelle Punkter som Svar paa de Bemærkninger, som ere fremkomne. Jeg skal dog sige enkelte Ord til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Det ærede Medlem trøstede de københavnske Skatteborgere af Middelstanden og de mindre velstillede, som her faa et større eller mindre Skattepaalæg, dermed, at det var værre i Provinsbyerne, og han oplæste nogle Tal paa, hvor mange Kroner en Mand med den og den Indtægt betalte i København og i Provinsbyerne. Men jeg tror, at det ærede Medlem, ligesom Landstinget burde have gjort, maa være klar over dette, at der er en meget stor Forskel paa, hvad Indkomstskatten i København betyder, og hvad Formue- og Lejlighedsskatten betyder i Provinsbyerne. Indkomstskatten i København er til Dato kun en Hjælpeskat for Københavns Kommune, hvorimod Formue- og Lejlighedsskatten er i en ganske anden Grad en bærende Skat i Provinsbyernes Budgetter. Deraf følger, at en langt større Del af Kommunens Udgifter kommer ind gennem Formue- og Lejlighedsskatten i Provinsbyerne, og selvfølgelig blive da de absolutte Tal meget større. Men det betyder ikke, at man kan være glad og tilfreds i København og sige: Altsaa betale vi saa meget mindre Skat end de andre. For i København betyde Grundskatterne og forskellige Former for indirekte Beskatning til Gængæld mere end ude i Provinsbyerne, og netop en stor Del af Middelstanden og den fattige Befolkning rammes derved stærkere i København end i det øvrige Land. Jeg tror altsaa ikke, man kan søge nogen tilstrækkelig Trøst paa dette Punkt.

Det staar lidt i Forbindelse med det Spørgsmaal, som berørtes af det ærede Medlem for Bjerrekredsen (Jørgen Jensen). Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om København som Skattely, og jeg tror, jeg overfor disse Bemærkninger har Lov til at sige, hvad jeg havde Lejlighed til at anføre i Landstinget, at for de jævne Indtægter og for Middelstandens Indtægter er København ikke det Skattely, som man tidt og ofte tror ude i Provinserne og navnlig i Provinsbyerne. Det er derimod Tilfældet for de meget store Indkomster; her er der en stor Forskel paa Indkomstskatten og Formue- og Lejlighedsskatten, en saa betydelig Forskel, at det opvejer den øvrige Beskatning,

som kan komme gennem Grundskatterne, og hvad dertil hører, saa der er København virkelig et Skattely, og dette Skattely bliver København ved at være, ogsaa efter de nye Regler, ikke i samme Grad, som den var det tidligere, men dog i ikke helt ringe Grad. Ligeledes er Forholdet jo dette, at skønt denne Ligning bliver retfærdigere i København, end den tidligere Ligning har været, bliver den vedblivende af lidet tilfredsstillende og, jeg kan gerne sige efter mit Skøn, af meget uretfærdig Karakter. Det er derfor klart, at jeg betragter det, som her opnaas, som jeg ogsaa har sagt oppe i Landstinget, som en første Begyndelse, en første Afbetaling med Hensyn til den Skatteordning, som skulde blive gennemført i København. Nu sagde vel det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) i denne Sammenhæng dette, at naar denne Skatteordning blev gennemført, skulde det nok være længe, før der kom en ny Skatteordning i København. Men jeg tror at kunne sige til det ærede Medlem, at hvis de Anskuelser, som vi fra vor Side ere Talsmænd for, skulle vinde større Magt i dette Ting, end de have i Øjeblikket, og vinde tilstrækkelig Magt her i Tinget, vil det ikke være meget længe, før København faar en ny Skatteordning. Det har jeg fremhævet allerede oppe i det andet Ting, og jeg tror, at det er under dette Synspunkt, at vi maa se, hvad der her foregaar.

Dette med Hensyn til de Realitetsbemærkninger, som ere fremsatte. Saa fremsatte de ærede Medlemmer fra Frederikssund (Sigurd Berg) og fra Assens (Berntsen) forskellige smaa Bemærkninger. Jeg havde det Indtryk, at det var ligesom en Slags lille — om jeg saa maa sige — beskeden og spagfærdig Optakt til de Vælgermøder, vi snart skulle drage ud til, og det glæder mig naturligvis paa Forhaand at faa et saadant lille Indblik i, hvad der skal staa i Valgbøgerne og siges paa Møderne, saa kunne vi ligesom paa Forhaand indrette os paa at tage Affære overfor de vedkommende Ting. Det ærede Medlem fra Frederikssund sagde navnlig dette, at der havde lydt nogle søde Ord. Dette smukke Udtryk synes jo i den kommende Tid at skulle opnaa en lignende Popularitet som Udtrykket: Lov er Lov. Jeg antager, at naar Valgkampen er til Ende, have disse to Ord lydt saa tidt i de danske Vælgernes Øren, at de ville sige: Herregud, lad os blive fri for at høre det